

@fosselat

پرنندگان در قرآن

پرنندگان در قرآن

۱- تسبیح و نماز پرنندگان در حال پرواز

نور ۴۱

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْبِغُ لَهُ مَنِ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَافَاتٍ
كُلِّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

آیا ندیدی که برای خدا تسبیح می‌کنند تمام آنان که در آسمانها و زمینند و همچنین پرنندگان به هنگامی که بر فراز آسمان بال گسترده اند، هر يك از آنها نماز و تسبیح خود را می‌داند، و خداوند به آنچه انجام می‌دهند عالم است

@fosselat

fslt.ir

پرنندگان در قرآن

۲- تسبیح و بازگشت (توبه) پرنندگان با حضرت داود (ع)

سوره ص

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ
بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَابٌ ﴿١٩﴾

ما کوهها را مسخر او ساختیم که هر شامگاه و صبحگاه با او تسبیح می گفتند. (۱۸) پرنندگان را نیز دستجمعی مسخر او کردیم (تا همراه او تسبیح خدا گویند) و همه اینها بازگشت کننده به سوی او بودند. (۱۹)

@fosselat

fslt.ir

بقره ۲۶۰

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِكَ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و (به خاطر بیاور) هنگامی را که ابراهیم گفت: «خدایا! به من نشان بده چگونه مردگان را زنده میکنی؟» فرمود: «مگر ایمان نیاوردی؟!» عرض کرد: «آری ولی می‌خواهم قلبم آرامش یابد». فرمود: «در این صورت چهار نوع از مرغان را انتخاب کن! و آنها را (پس از ذبح کردن) قطعه قطعه کن (و در هم پیامیز)! سپس بر هر کوهی، قسمتی از آن را قرار بده، بعد آنها را بخوان، به سرعت به سوی تو می‌آیند! و بدان خداوند قادر و حکیم است (هم از ذرات بدن مردگان آگاه است، و هم توانایی بر جمع آنها دارد)». (۲۶۰)

@fosselat

fslt.ir

مآله ۱۱۰

... وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأَذْنِي
فَتَنْفِخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
بِأَذْنِي ...

و هنگامی که به فرمان من از گل چیزی بصورت پرنده می‌ساختی و در آن می‌دمیدی و به فرمان من پرنده‌ای می‌شد و کور مادرزاد

@fosselat

fslt.ir

پرنندگان در قرآن

۵- هد هد گزارشگر و نامه رسان حضرت سلیمان (ع)

سوره نمل

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ
مِنَ الْغَائِبِينَ (۲۰)

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطُ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ (۲۲)

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ (۲۳)

أَذْهَبُ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقِيهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ
فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ (۲۸)

(سلیمان) در جستجوی پرنده (هدهد) برآمد و گفت چرا هدهد را نمی بینم یا اینکه او از غایبان است. (۲۰) چندان طول نکشید (که هدهد آمد و) گفت من بر چیزی آگاهی یافتم که تو بر آن آگاهی نیافتی من از سرزمین سبا یک خبر قطعی برای تو آورده ام. (۲۲) من زنی را دیدم که بر آنها حکومت می کند و همه چیز در اختیار داشت (مخصوصاً) تخت عظیمی دارد. (۲۲) این نامه مرا ببر و بر آنها بیفکن سپس برگرد (و در گوشه ای توقف کن) ببین آنها چه عکسالعملی نشان می دهند. (۲۸)

@fosselat

fslt.ir

نمل ۱۶

وَوَرَّثَ سُلَيْمَانَ دَاوُودَ وَقَالَ يَا
أَيُّهَا النَّاسُ عَلَّمْنَا مَنْطِقَ
الطَّيْرِ وَأُوتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

و سلیمان وارث داوود شد، و گفت: ای مردم! زبان پرندگان به ما تعلیم داده شده، و از هر چیز به ما عطا گردیده؛ این فضیلت آشکاری است.

@fosselat

fslt.ir

فیل ۱ الی ۵

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ (۱)

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ (۲)

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ (۳)

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيلٍ (۴)

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ (۵)

آیا ندیدی پروردگارت با اصحاب فیل (لشکر ابرهه که به قصد نابودی کعبه آمده بودند) چه کرد؟! (۱) آیا نقشه آنها را در ضلالت و تباهی قرار نداد؟ (۲) و بر سر آنها پرنده‌گانی را گروه گروه فرستاد. (۳) که با سنگهای کوچکی آنها را هدف قرار می‌دادند. (۴) در نتیجه آنها را همچون کاه خورده شده قرار داد (۵)

@fosselat

fslt.ir

مائده ۳۱

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي
الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ
أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ
أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ
سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ

سپس خداوند زاغی را فرستاد که در زمین جستجو (و کند و کاو) میکرد تا به او نشان دهد چگونه جسد برادر خود را دفن کند، او گفت: وای بر من! آیا من نمیتوانم مثل این زاغ باشم و جسد برادر خود را دفن کنم، و سرانجام (از ترس رسوائی و بر اثر فشار وجدان از کار خود) پشیمان شد. (۳۱)

@fosselat

fslt.ir

کامل الزیارات ابن قولیه

حَدَّثَنِي حَكِيمُ بْنُ دَاوُدَ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ سَلَمَةَ بْنِ أَبِي الْخَطَّابِ عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ
ضَاعِدِ الْبَزْبَرِيِّ قِيَمًا لِقَبْرِ الرَّضَا (ع)

قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ دَخَلْتُ عَلَى الرَّضَا (ع)
فَقَالَ لِي تَرَى هَذِهِ الْبُومَ مَا يَقُولُ النَّاسُ؟

قَالَ قُلْتُ جُعِلَتْ فِدَاكَ جِئْنَا نَسْأَلُكَ فَقَالَ هَذِهِ
الْبُومَةُ كَانَتْ عَلَى عَهْدِ جَدِّي رَسُولِ اللَّهِ (ص) تَأْوِي
الْمَنَازِلَ وَالْقُصُورَ وَالدُّورَ وَكَانَتْ إِذَا أَكَلَ النَّاسُ
الطَّعَامَ تَطِيرُ وَتَقَعُ أَمَامَهُمْ فَيَرْمِي إِلَيْهَا بِالطَّعَامِ
وَ تُسْقَى وَ تَرْجِعُ إِلَى مَكَانِهَا فَلَمَّا قُتِلَ الْحُسَيْنُ ع
خَرَجَتْ مِنَ الْعُمَرَانِ إِلَى الْخَرَابِ وَالْجِبَالِ وَالْبَرَارِي
وَ قَالَتْ بِئْسَ الْأُمَّةُ أَنْتُمْ قَتَلْتُمْ ابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكُمْ وَ
لَا آمَنْكُمْ عَلَى نَفْسِي

@fosselat

fslt.ir